

Özgür,
Katılımcı
Demokratik,
Bir Yerel Yönetim

TÜM BEL SEN

ÖZGÜR, DEMOKRATİK, KATILIMCI BİR YEREL YÖNETİM

Yerel yönetim seçimleri; emekçilerin, yoksulların yaşam koşullarını daha da ağırla tıracak olan ağırlı ekonomik kriz koşullarında yapılacak. Toplumsal mücadeleler tarihinde önemli bir yeri olan yerel yönetimlerin, krizin ağırlı koşullarında seçim sürecine giriyor olması, bu alanın biz emekçiler, yoksullar, reddedilenler ve ötekileştirilenler yani en geniş anlamıyla-ezilenler açısından ayrı bir önemde ele alınmasını zorunlu kılmaktadır. Emekçilerin hak ve özgürlüklerini demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olarak gören Sendikamız, güncel durumun yarattığı zorunluluğun bilinciyle **özgür, demokratik ve katılımcı bir yerel yönetim** talebiyle bu broşürü hazırlama gereği duymuştur.

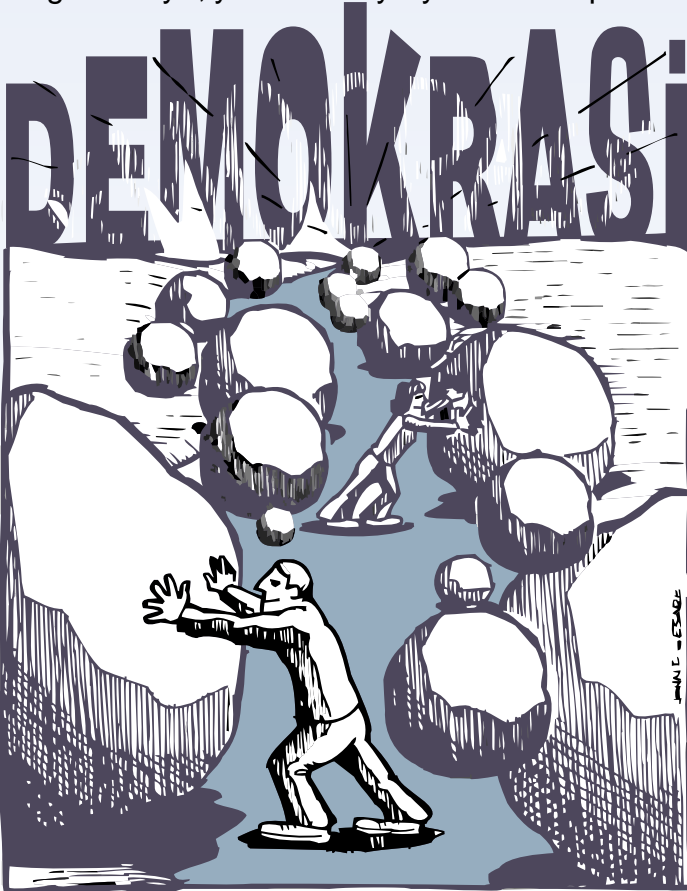
Yerel Yönetimler ve Demokrasi

Arapça kökenli olan “Belediye” sözcüğü, günümüzde Yerel Yönetim olarak da adlandırılmaktadır. Arapça’da “Beled” kelimesi, “mekân” anlamında kullanıldıktan sonra, belediye de, “mekân ile ilgili olan” anlamına gelmektedir. Toplumsallaşma, ilk insanın sonsuz gördüğü ve bazı hayati gereksinimler doğrultusunda içinde gezindiği dünyanın genelinde de il, bir mekânda başlamıştır, yani insan mekânda var olmuştur. Bir yerle yerleşmenin toplumsallaşmanın başlangıç adımı olması, yerleşilen yer anlamında “mekân ile ilgili olmayı”, yani “belediye”yi insanın toplumsallaşmasıyla birlikte ele almayı gerektirir.

Bu anlamda yerel yönetimlerin, insan türünün yerleşik hayata geçişiyle başladığı söylenebilir. Çünkü toplumsallaşma, en yetkin halini, toprağa yerleşmeyle ya da belediye üzerinden bir mekân sürecine dâhil olmayla başlamıştır. Dolayısıyla toplumsallaşma, bir yerde belediyelemedir.

Toplumsallaşmanın başlangıç mekânı olması ve oluşan bu toplumsallık üzerinde mekânda yaşayanların yönetime katılması başlangıcında halka kendi kendilerini yönetme kültürü kazandıran kuruluşlar olan yerel yönetimler demokrasinin beşiği olarak adlandırılmıştır.

Toplumsallaşma ve demokrasi açısından tarihsel bir önemi olan yerel yönetimler güncel toplumsal gerçeklik içinde de vatandaşlara en yakın yönetim birimleri olarak toplum-

yönetim yabancılığının aklanmasında kilit roller taşımaktadır. Özgürlükçü birey-toplum ilişkisi, toplumsal sınıfların örgütlenmesi, farklılıkların birlikte yaşayabilme potansiyeli, kadının özgürleşmesi, aile yapısı, eğitim sistemi, yaşlı ve çocukların toplumsal süreçlere katılımı, sakat ve kimsesizlerin korunması ve yoksullukla mücadele olarak somutlanabilecek toplumun demokratikleştirilmesinde yerel yönetimlere önemli görevler düşmektedir. Yerel yönetimlerin bu konularda yapabilecekleri; hem kurumsal yetki hem de ekonomik-teknik imkânları itibarıyla küçümsenmeyecek boyuttadır.

Demokrasinin gelişiminde böylesi tarihsel ve toplumsal önemi olan yerel yönetimlerin güçlü bir yapıya sahip olarak ülke yönetiminde etkin olması; mekânsal ölçek ötesinde genel anlamda ülke demokrasisi açısından da geliştirici olacaktır. Bu noktalardan hareketle yerel yönetimler; bireyin içinde yaşadığı topluma ve ekolojik sisteme yabancılaşmasını aştığı, eğitim-özgür yurttaşlığının gelişim mekanları ve gerçek bir demokrasi okulu olarak değerlendirilmelidir.

Örgütlü Toplum

Hem erişile olmaktan yurttan olmaya geçiş sürecinin önemli bir adımı, kentin doğa yapısından, sosyal ve kültürel olanaklarından yararlanma ve bunu talep etmedir. Kentin olanaklarından yararlanma, örgütlü bireyler olmaya zemin sağlayan, sosyalleşme açısından önemli bir adımdır ancak yurttan olmak için yeterli değildir. Verilen hizmetle 'yetinmeme', bunu farklı kılmaları arasında yer alma, bilinçli bir çabayı gerekli kılar. Özgür yurttaş olma iktidarında burada başlamaktadır. Talep etme iradesinin ortaya konulması, benzer arayışlarda olanlarla bir araya gelme anlamına gelmektedir. Bunun anlamı örgütlenmektir.

Yerel yönetimlerin demokratik bir yönetime ve iktidarıya sahip olması o ülkedeki toplumun örgütlülüğü ile doğrudan ilişkilidir. Bilindiği üzere, ülkemizde toplumun örgütlenmesi önünde yasal ve fiili birçok engel söz konusudur. Örgütlülük olumsuz bir özellik olmaktan çıkmış ve cezalandırılması gereken bir özelliğe dönüşmüştür.

Ancak her şey yasal düzenlemelere bağlı olarak ele alınamaz, yasaların ardına sınırlanarak iktidardan çıkılamaz. Yasalarla kısıtlanmayan ve özellikle demokratik iktidarın önünü açacak yerel örgütlenmeler yaratılması belediye yönetimlerinde yer alanların, yerelde iktidar olanların yaklaşımlarıyla bağlantılıdır. Bu nedenle, örgütlenme önündeki engellerin kaldırılmasının yanı sıra, örgütlülüğün özendirilmesi ve desteklemesinin ayrı bir önemi vardır. Yerel yönetimlerde, sokaklardan ve mahallelerden başlayarak bütün ili-ilçeyi saracak, meclis-komite-konsey her ne ad altında olursa olsun katılımçılık kanalları yaratılması, bireylerde örgütlenme bilincini geliştirerek toplum genelinde demokratikleşme kültürünün gelişimini sağlayacaktır.

Demokrasi ve Katılım

Güçlü demokrasilerin birincil adımı güçlü yerel yönetimlerdir. Demokrasi açısından yerele dü en görev, merkezin baskıcı ve otoriter gücünü sınırlandırıcı dinami i açı a çıkarmak, öz deneyim ve birikim olu turmaktır.

Yerel yönetimler, güçlü demokrasinin temel kavramlarından olan seçmenlerin katılımı ve seçmenlere kar ı hesap verme zorunlulu unun en kolay ya anabilece i yerlerdir. Ya anılan mekâna ili kin karar alma süreçlerine katılım, yurtt a lı a geçi in temel adımıdır. Toplumsal katılımcılı ın ya anabildi i bir yerel yönetim, yurtt a lık bilincinin geli imine katkı sa layarak, bireylerin toplumsal sürece do rudan katıldı ı kolektif bir iradenin yaratım mekânları haline gelecektir.

Bugüne kadar yalnızca hizmeti bekler duruma sokulan, hizmet üretiminde hiçbir biçimde söz sahibi olmayan, dolayısıyla aktif bir duruma gelememi toplumsal yapımızın gerçekli i ortadadır. Siyaseti sınırlı sayıda bir elitin u ra ısı de il de toplum genelinin ya ama müdahalesi ba lamında toplumsal bir sorumluluk haline getirebilmek için mevcut durumun bu edilgen yapısının kırılması gereklidir.

Bu sürecin geli tirilmesi yerelde, insanları kendi kendilerini yönetecek aktif katılımcılara dönü türen ço ulcu katılım mekanizmalarının olu turulması ile mümkün olacaktır. Bu yüzden katılım için gerekli mekanizmaların bizzat yerel yöneticiler tarafından olu turulması, desteklenmesi, özendirilmesi ve belki de ödüllendirilmesi gereklidir.

Böylesi bir süreç liberal ideolojinin yurtt a olamayan birey anlayı ının da a ılmasını sa layacaktır. Birey olma, kolektif davranmanın bir unsuru oldu u zaman anlamlıdır. Bu ba lamda, bireysel inisiyatif ile toplumsal örgütlenmeyi bir arada tutan bir kent kültürü, insanın kendine yabancıla masına dair sorunlarına çözüm olana ı yaratabilmesi anlamında da önemlidir.

Meclis Tipi Örgütlenmeler ile Halkın Demokratik Katılımı Sa lanmalıdır

nsan nüfusundaki hızlı artı , mekânsal alanın a ırı büyümesi artan maliyetler ve zaman gibi faktörler, do rudan katılımdan çok dolaylı katılımı ön plana çıkarmaktadır.

Merkezi yönetim, temsili demokrasi ilkesine dayalı yönetsel bir i leyi e sahipken, yerel yönetimler demokratik i leyi in niteli ine alternatif olarak sahip oldu u toplumsal katılım araçlarıyla doğrudan demokrasiye daha yakın bir i leyi in egemen oldu u alanlar olarak de erlendirilebilir.

Meclis tipi yapıların demokratikle me açısından önemli mekanizmalar oldu u bilinmektedir. Bu anlamda kent meclisleri böylesi yapılar olarak etkin bir ekilde kullanılabilir. Bu tür organlar, kentin sokaklarında, mahallelerinde ve merkezlerinde uygulanabilir organlardır.

Bu tür organların yaygınla tırılması; yerel ya da merkezi yapıda yer alanların keyfili inin önüne geçilmesini sa layarak;

yurtta ların, bir yandan ya adıkları kente sahip çıkmasını sa layacak, di er yandan da kendi kendini yönetmesi ve öz deneyim kazanmasını sa layarak yeni bir yönetim kültürünün yerle mesine, yani demokrasi bilincinin geli mesine hizmet edecektir.

Etkili ve gerçek bir demokratik katılım için, sokaklar ve mahalleler özelinden kent geneline do ru gidildikçe yerel yönetimlerin yürütmü oldu u hizmetlerden yararlanan kesimlerin, bu hizmetlerin etkin ve nitelikli verilmesi konusunda söz sahibi olabilecekleri mekanizmalar olu turularak demokrasi ve katılımcılık genele yaygınla tırılmalıdır.

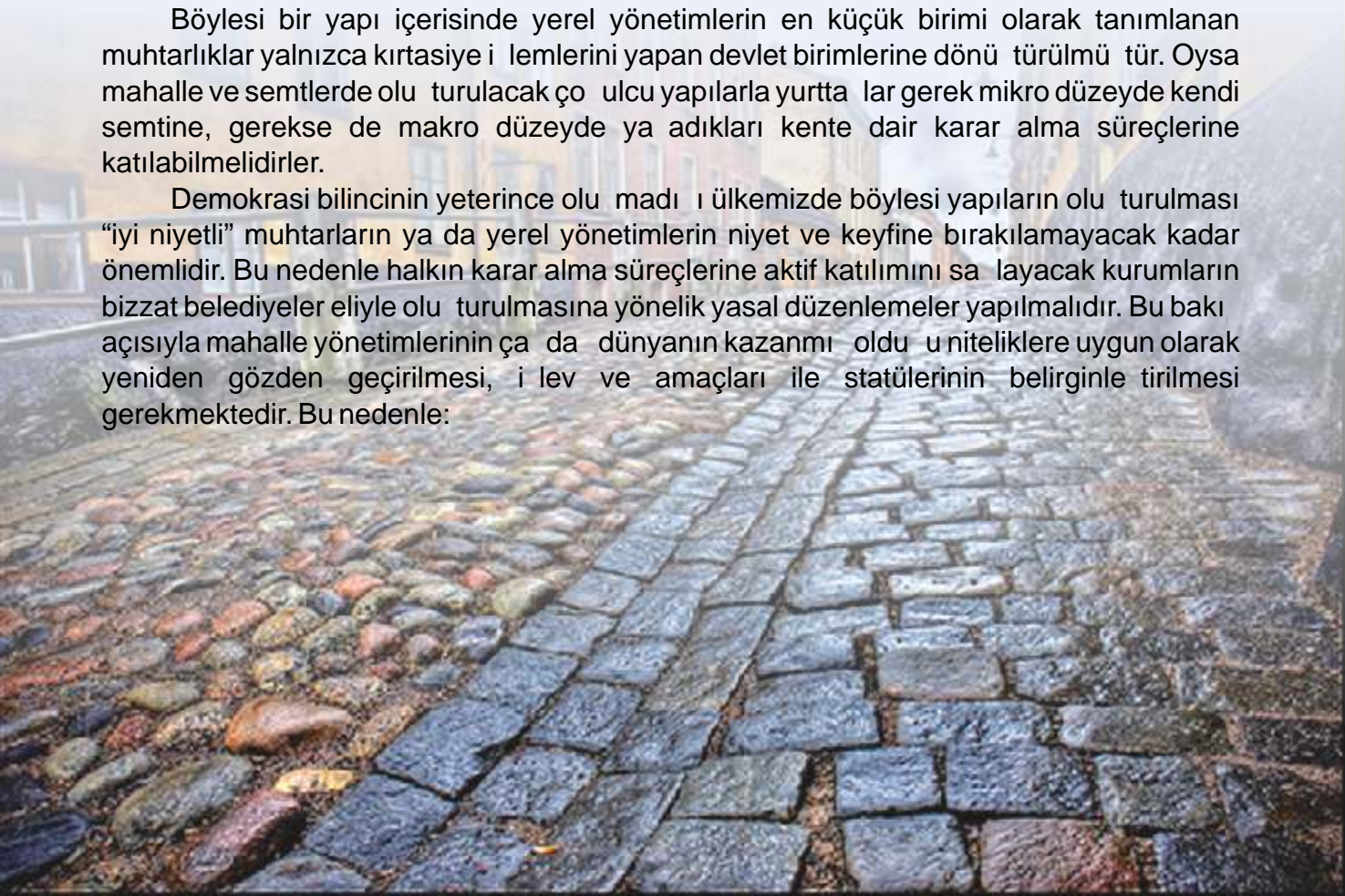
Bunun için kent genelinde katılım ilkesinin uygulandı ı Engelliler, Ya lılar, Gençler Kadınlar, Çocuklar, Ö renciler, Çevre, Altyapı, mar ve benzeri alanlara yönelik komisyonlar olu turulmalıdır. Kendi alanlarında, yerel yönetimlerce verilmesi gereken kamu hizmetlerinin planlanmasından sunulmasına kadar olan tüm süreçlerde denetleme ve karar olu turma yetkisiyle donatılan bu tür komisyonların, kent genelinde etkili kılınması, mevcut sistemde yönetim organlarının dı ında kalan toplumsal kesimlerin katılımcı olmasını sa layacaktır. Bu durum demokrasi açısından da yeni olanaklar yaratacaktır.

Katılım Sokaklardan ve Mahallerden Ba lar

Ülkemizdeki uygulamada, bir mahalle sakini kendi mahallesi ile ilgili alınan kararları ancak bu kararlar uygulama a masına getirildikten sonra ö renebilmektedir. nsanların kendi gündelik ya malarını do rudan etkileyen bu tür kararları önceden ö renebilmelerini ya da kar ı çıkmalarını engelleyen yasaklar elbette yoktur, ama bunu sa layacak olanaklar da yoktur.

Böylesi bir yapı içerisinde yerel yönetimlerin en küçük birimi olarak tanımlanan muhtarlıklar yalnızca kırtasiye i lemlerini yapan devlet birimlerine dönü türülmü tür. Oysa mahalle ve semtlerde olu turulacak ço ulcu yapılarla yurtta lar gerek mikro düzeyde kendi semtine, gerekse de makro düzeyde ya adıkları kente dair karar alma süreçlerine katılabilirdirler.

Demokrasi bilincinin yeterince olu madı ı ülkemizde böylesi yapıların olu turulması “iyi niyetli” muhtarların ya da yerel yönetimlerin niyet ve keyfine bırakılamayacak kadar önemlidir. Bu nedenle halkın karar alma süreçlerine aktif katılımını sa layacak kurumların bizzat belediyeler eliyle olu turulmasına yönelik yasal düzenlemeler yapılmalıdır. Bu bakı açısıyla mahalle yönetimlerinin ça da dünyanın kazanımı oldu u niteliklere uygun olarak yeniden gözden geçirilmesi, i lev ve amaçları ile statülerinin belirginle tirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle:

Mahallelerde ve köylerde meclisler olu turularak yerel yönetimlerde bu meclislere temsiliyet hakkı tanınmalıdır.

Mahalle ve köy yönetiminin, kendi ya am çevrelerini ilgilendiren bütün kararlar ve hizmet yürütümüne ilgili görü ve önerileri alınmalıdır.

Mahalle yönetimlerinin, kentsel alanda hizmetlerin ba arılı biçimde görülmesi ve demokratik de erlerin geli tirilmesi bakımından, mahalle muhtarları ve mahalle meclislerince belirlenen temsilcilerin nüfusa bakılmaksızın belediye meclislerine dönü ümlü olarak katılımları sa lanmalıdır.

Bir yıl içerisinde Belediye bütçesinin ne kadarlık bir bölümünün hangi hizmetlerin kar ılı ı olarak mahalleye harcanaca ına ili kin programın, mahalle temsilcilerinin katılımı ile hazırlanması ve duyurulması, halkın belediyeyi denetleyebilmesi açısından gereklidir.

Belediye Meclisleri

Ülkemizde, siyasetin toplumun tüm kesimlerinin katılımına açık olmaması siyaseti elitler tirmi , dolayısı ile siyasetçi gerçek halk kesimlerinden kopmu tur. Bu durumun çarpıklı ını ortaya koyacak en somut veri milletvekillerinin ve belediye meclis üyelerinin sınıfsal yapılarının incelenmesinde ortaya çıkmaktadır.

Milletvekilleri, belediye ba kanları ve meclis üyeleri o yörenin ve yerelin tüm halk kesimlerini temsil eden ve sorunlarına sahip çıkan ki iler olarak daha çok; i çiler, köylüler, emekçiler, esnaf, sendikacılar, kadınlar, gençler ve i sizler arasından seçilmelidir.

Olu turulacak belediye meclisinde, o toplumu olu turan tüm kesimlerin temsiliyeti sa lanmalıdır. Bunu genel bir seçim aracılı ı ile yapmak mümkün de ildir. Bu sorunun çözümü, meclislere ba lı olan ancak özerkli i korunan komisyonlar ile sa lanabilir. Yukarıda örnekleri sunulan, farklı toplumsal kesimlerin temsiliyetine ve sorunlara göre olu turulacak komisyonlara, bu alanlarda örgütlü kitle örgütlerinin, meslek odalarının katılımı sa lanmalıdır.

Bunun yanı sıra bilindi i gibi belediye meclis üyeleri be yılda bir yapılan yerel seçimlerle birlikte, nüfus sayısına göre belirlenen sayıda seçilmektedir. Bu organların seçimle olu ması, bu kurumların demokratik nitelik kazanması için yeterli de ildir.

Ülkemizde siyasetin kirlenmesinde en büyük etken, etkili bir denetim mekanizmasının olmaması ve hesap verme/sorma kültürünün geli memesidir. Seçimle i ba ına gelenler, görev süresince, vaat ve taahhüt etti i konuların hiçbirinde adım bile atmamalarına, hatta tersine icraatlarda bulunmalarına ra men, bunun hesabı ancak bir

sonraki seçimde oy kullanılarak sorulabilmektedir.

Açıklık veya effalık bu sorunun çözümünde ilk adımdır. effalıkın iki temel aracı vardır; “bilgi verme görevi” ve “bilgi edinme hakkı”. Bilgi verme, yönetimin bilgiyi bir biçimde halkla paylaşması iken, bilgi edinme yönetim kararlarını, işlemlerine yurttaşların erişim olanağını sağlamasıdır. Bilgi edinme her vatandaşın temel hakkı olarak görülmelidir.

Açıklıkla birlikte katılımcı bir demokratik sistem için geri çağırma mekanizmasının önemi de unutulmamalıdır. Temsiliyetin söz konusu olduğu her yerde mutlaka, geri çağırma mekanizması işletilmelidir. Temsilci, hangi birim ve yapıdan seçilmişse o birimin üyelerince geri çağırılabilir. Geri çağırma yöntemi tüm birimler ve yapılar için ayrı ayrı belirlenmelidir. Bu mekanizmanın işletilmesi, demokrasi kültürünün yerleşmesine büyük katkı sağlayacak, sorumsuz ve keyfi davranış örnekleri azalacaktır.

Bütün bu süreç genel olarak, “temsili demokrasinin” alanının olabildiğince daraltılarak doğrudan demokrasinin mekanizmalarının yaygınlaştırılmasından geçmektedir.

Yerel Yönetimler ve Kadın

Toplumun demokratikleştirilmesinde rol alması gereken ve belirleyici olabilecek belki de en önemli toplumsal kesim kadınlardır. Kadının etkin ve üretken katılım gösterdiği siyasal, toplumsal ve kültürel yaşamda; adalet ölçüsünün daha fazla gelişmesi, iddetin gereksizleşmesi, reddedilerek barışçıl ve çözüm yollarının ön plana çıkması mümkündür.

Kadını bu seviyeye ulaştıracak düzeyde aktifleştirme, eğitim ve aydınlanma kadar uygulamacı yaklaşımla da mümkündür. Bu durum üretim ve hizmet alanlarında istihdam imkânlarının artırılması ile birlikte hatta daha da önemli olarak demokratik siyaset olanaklarının yaratılması ile gerçekleşecektir. Yerel yönetimler ölçek olarak bunun ilk adımıdır. Kadının aydınlanması, dayanışması ve toplumsal yaşamaya katılım koşullarını geliştirecek olan kadın evleri, dernekler, meslek eğitim kursları gibi özgün kurumsallaşmaların yaratımında destek olması gereken yerel yönetimler aynı zamanda kadınların siyasal birer özne olarak katılımcılığına da kanallar yaratarak demokratikleşme sürecini hızlandırabilir. Yerelin özgünlüğüne göre kadın meclisleri oluşturularak kadın sorunlarına dair yerelden doğrudan çözüm gücü yaratılabilir.

Ülkemizde toplumun yarısını oluşturan kadınlar hem yerel hem de genel anlamda istenilen düzeyde temsil edilmemektedir. Kadınların temsil oranının artırılmasını önemseyen kendini emekten, barıştan, demokrasiden ve özgürlüklerden yana tarif eden güçlerin

kadınların siyasete daha aktif katılımı yönünde pozitif uygulamaları tevik etmesi gerekmektedir.

Neo-liberalizmin Kısılcında Yerel Yönetimler

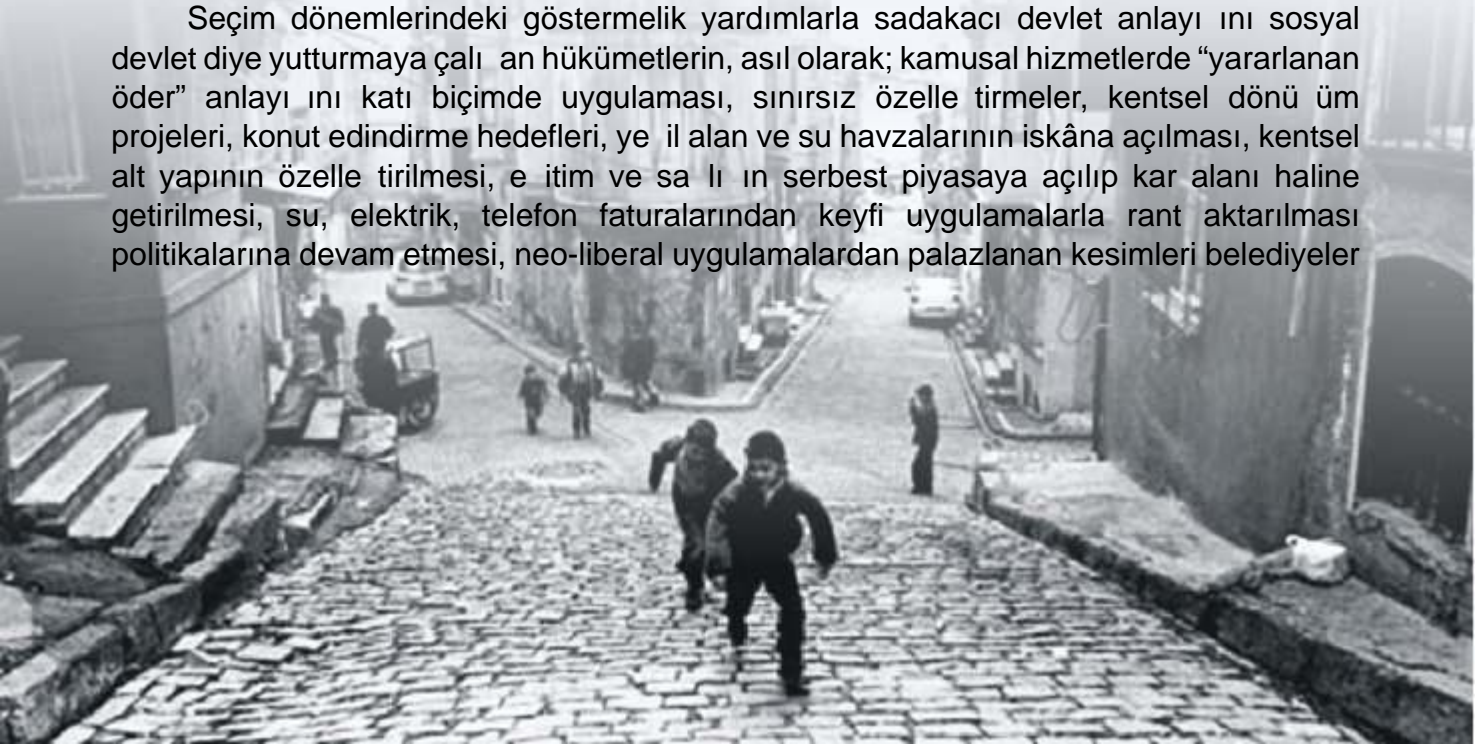
Uluslararası kapitalizmin 1980'de başladığı dönüm, tüm alanları piyasanın kazanç mekanizmasına açmı tır. Bu sürecin ideolojik arka planı olarak “her şeyin piyasaya terk edilmesi, piyasanın her şeye kadir olduğu, bu yapılsa verimliliğin en yüksek düzeye çıkacağı, kamu müdahalesinin ise kaynak israfına yol açtığı” yalanları tüm dünyaya kabul ettirilmeye çalışıldı.

Artık-derin daha çok sanayiden elde edildiği bu dönemde yamanın genelinde olduğu gibi kentlerde de neo-liberal anlayış hâkim kılınmıştır. Küreselleşme sürecinde iyice gelişen neo-liberal belediyecilik anlayışı ile her şeyden önce kent toprağı, kent arsası rant kaynağı haline getirilerek, belediyecilik buralardan elde edilen rantların üretimi ve dağıtımına odaklanmıştır. Süreç bunun yanında belediyelerden üretimi beklenen mal ve hizmetlerin ticariletilirip metalaştırılması ve özelleştirilmesi ile birlikte ilerlemiştir. Böylece bir yandan hizmetin özeleştirilip, diğer yandan aktarılması ile belediyelerin verdiği hizmeti üreten çalışanların sayıları azaltılırken; diğer yandan da en az ücretle azami “verim” elde etmeye odaklı çalışma biçimleri hâkim kılınmaya çalışılmıştır.

Söz konusu neo-liberal yerel yönetim anlayışı, kamusal yerel hizmetleri serbest piyasaya açıp paralı hale getirerek kamu yetkilerini doğrudan piyasa mekanizmalarının yönetici unsurlarına devrederken; yurttaşları tüketici konumuna indirgeyerek “ödeyen kullanıcı” anlayışını temel almaktadır. Devletin küçültülmesi olarak tanımlanan bu süreçte yerel halk, okul, hastane, ulaşım, barınma, ısınma, kültürel vb. ihtiyaçlarını kamusal hizmet olarak değil, bu sektörlerde hizmet üreten piyasadan satın alacaktır.

Belediye hizmetlerinin kar amacıyla değil, bir kamu hizmeti anlayışıyla görülmesi gerekirken, neo-liberal belediyecilik anlayışı ile yerel yönetimlerin piyasanın kaderine teslim edilmesi politikaları zengini daha zengin fakiri daha fakir hale getirirken, kentlerde toplumsal adaletsizliği görülmeyen düzeylere taşımıştır.

Seçim dönemlerindeki göstermelik yardımlarla sadakacı devlet anlayışını sosyal devlet diye yutturmaya çalışan hükümetlerin, asıl olarak; kamusal hizmetlerde “yararlanan öder” anlayışını katı biçimde uygulaması, sınırsız özelleştirmeler, kentsel dönüşüm projeleri, konut edindirme hedefleri, yeşil alan ve su havzalarının iskâna açılması, kentsel alt yapının özelleştirilmesi, eğitim ve sağlığın serbest piyasaya açılıp kar alanı haline getirilmesi, su, elektrik, telefon faturalarından keyfi uygulamalarla rant aktarılması politikalarına devam etmesi, neo-liberal uygulamalardan palazlanan kesimleri belediyeler

üzerinde daha etkili kılarken; emekçileri ve kent yoksullarını da daha fazla yoksulla tırarakçlı a mahkum etmektedir.

Dünya genelinde uygulanan neo-liberal politikaların ülkemizdeki uygulamaları yanında ülkemizin çözülme sorunlarından kaynaklanan göç olgusu da kentlerdeki toplumsal ya amı oldukça olumsuz etkilemektedir. Kürt sorunun çözümsüzlü ündeki ısrara dayanan yıllardır süren çatı ma ortamı yakla ık be milyon insanın yerini yurdunu bırakarak kentlere göç etmesine sebep olmu tur. Zorunlu ko ullardan kaynaklanan böylesi bir kitlesel yer de i tirme bölgesel i gücü transferi olması ba lamında bölgesel e itsizli i derinle tirirken; göç ile gelinen kentlerde i sizler ordusunu büyüterek, ucuz i gücü kayna ı olması anlamında sermayenin eme i sömürü olanaklarını artırmaktadır.

Emekçiler Gözünden Yerel Yönetim

Halkın ve emekçilerin giderek yoksulla ması, yoksulların sürekli reel gelir kaybına u ramaları, gelir da ılımında ya anan sınıfsal ve toplumsal kesimler ile bölgeler arasındaki adaletsizlik, göç gibi olgular kentte ya ayan emekçi halkın kentli olamamasını, kentin olanaklarından yararlanamamasını ve dı lanmasını beraberinde getirmektedir. Böylesi bir dı lanmayı ya ayanlar arasında elbette yerel yönetim çalı anları da yer almaktadır.

Neo liberalizmin sahte yerelle me sloganları altında yerel yönetimlerin piyasala tırılması, istihdam yapısının da tümüyle de i tirilmesini beraberinde getirmektedir. Kamu hizmetlerin piyasaya devredilmesi ya da piyasa ko ullarında verilmesi, hizmetlerin süreklili inin ve kaliteli hizmetin kendili inden ortadan kalmasını sa larken; yerelde-kamuda çalı an emekçilerin de piyasa ko ullarında çalı masını beraberinde getirmektedir. Bu süreç sonucunda bir yandan sözleşmeli istihdam yaygınla ırken di er yandan da performans ba lı ücret ile i güvencesiz ve esnek çalı ma ko ulları hâkim kılınmak istenmektedir.

Böylesi bir yönelimin yerel yönetimlerin güçlendirilmesi anlamına gelmeyece i açıktır. Yerel yönetim birimleri, birer irkete dönü türülmemeli, hizmetlerin en etkin ve nitelikli olarak verebilece i ekilde genel bütçeden ayrılan payların artırılması, köylerde kooperatifçili in, ekolojik tarım çiftliklerinin geli tirilmesi vb. araçlar ile kent sorunlarının çözümüne katkı sunulmalıdır.

Demokratikle menin temel kriterlerinden birinin de eme in özgürle mesi olması ba lamında özgür, demokratik, katılımcı bir yerel yönetim için çalı anlar, ekonomik ve sosyal haklarını koruyabilecek i örgütlenme olanaklarına sahip olmalı, grev ve toplu sözleşme bir sistemle çalı tıkları kurumlara kar ı kendi özgürlük alanlarını koruyabilmeli ve geli tirebilmelidir.

Belediyenin sorunlarını, tıkanan ya da eksik yanlarını, düzeltilmesi gereken kısımlarını en iyi o belediyede çalı an kamu emekçileri bilirler. Ancak mevcut uygulamalarda kamu emekçileri karar almaya katılma hakları yoktur. Yani çözümünü bildikleri konu hakkında fikir yürütmeye ya da bunu karar olarak çıkartmak gibi bir ansları yoktur. Belediyelerde daha etkin ve kaliteli hizmet için bu hizmetleri üreten çalı anların yönetime katılması gereklidir.

Söz konusu bu katılım bireysel de il, çalı anların örgütleri yani sendikaları aracılı ı ile yapılan bir katılım olmalıdır. Alanda bulunan emek örgütleri ile ili kiler derinle tirilmeli, giderek kurumsal bir biçime büründürülmelidir. Böylesi bir ili ki, yerel yönetim emekçilerinin ve belediye yönetimlerinin ya anılan süreçlerden kar ılıklı olarak bilgi edinmesini sa layacak ve çalı maların daha verimli yürütülmesine hizmet edecektir.

Yerel Yönetimleri Emek, Demokrasi ve Barı Mevzileri Haline Getirelim

Ülkemizdeki üretim ve tüketim olanaklarının e itsiz da ılımı ve siyasal, sosyal, kültürel farklılıkların reddine dayalı geleneksel yönetim anlayı ndan kaynaklı bölgeler arasındaki ya am standardı farklılı ı oldukça büyüktür. Farklılıklarımızın inkârına dayalı geleneksel bürokratik ve a ırı merkeziyetçi hiyerar ik yapının de i imi; demokrasi ve özgürlüklerin yaygınla tırılması ile yapılabilir.

Yerel yönetimler, hem bölgeler arasındaki gelir uçurumun a ılması, hem de demokrasi ve özgürlüklerin yaygınla tırılarak farklılıkların zenginlik kabul edildi i birlikte bir ya amın kurulabilmesi anlamında özgürlük ve demokrasi mevzileri olarak de erlendirilebilir.

Demokrasi ve özgürlüklerin yaygınla tırılması alanları olarak tarihsel ve toplumsal önemi olan yerel yönetimleri, bugün ya anılan ekonomik kriz bahanesiyle artan sermaye saldırganlı ına kar ı emekçilerin ve yoksulların temel birer mevzisi olarak da de erlendirebiliriz.

Kapitalist sistem tarihinin en büyük ekonomik kriz ile birlikte büyük bir kırılma sürecine do ru ilerlerken tüm dünyayı yerle bir etmektedir. Bu yıkım sürecinin aynı zamanda, bir yeniden yapılanma sürecinin arifesi

oldu unu unutmada n, emek, demokrasi ve özgürlükler açısından tehlikeler ve olanakları do ru de erlendirerek buna uygun konum almak bu süreçte ayakta kalmanın tek artıdır.

Krizin yarattı ı bu kaos aralı nda faturanın emekçilere, yoksullara, inkâr edilerek yok sayılanlara ve ötekile tirilenlere kesilmesini engelleyebilmek ve kriz ortamında olu an bo lukları emek, demokrasi ve barı güçleri lehine doldurmak için mevcut ekonomik ve sosyal politikalardan ikayetçi bütün kesimlerle ortak bir mücadele hattının yaratılması önümüzdeki dönemin temel görevi olmalıdır.

Yerel yönetimlere bir de bu perspektiften yakla arak seçimleri emek, demokrasi ve barı güçlerinin kriz kar ısında yeni mevzilenme zemini olarak de erlendirmeliyiz. Yerelerde emekten, demokrasiden ve barı tan yana adaylar etrafında birle mek; yerel seçim sürecinde sistemin ekonomik, siyasal ve ideolojik hegemonyasından ma dur olan bütün toplumsal kesimlerin ortakla masının somut ifadesi olarak geni toplumsal kesimler gözünde bir güven ve mücadele inancı yaratacaktır.

Küresel ve ulusal ölçekte kapitalist sistemin ekonomik, siyasal ve ideolojik olarak çok boyutlu bir kriz ya adı ı böylesi bir dönemde yerel yönetimleri emek, barı ve demokrasi kar ıtı parti ve ki ilerin kazanması gerek emekçiler, gerekse bütün halkımız açısından olumsuz sonuçlar yaratacaktır. Bunun için basitten karma ı a, tabandan tavana her olana ı de erlendirerek ortak hareket etme kanallarını zorlamalıyız. Sonuç olarak gün her zamankinden daha çok birlik, her zamankinden daha çok mücadele günüdür.

Bu veriler ı ında sendikamız, içinde bulundu umuz tarihsel dönemin de bilinciyle yerelerde emek, barı ve demokrasi güçlerinin ortak hareket etmesini bir zorunluluk olarak kabul etmekte ve seçimlerde emekten, barı tan, özgürlüklerden, insan haklarından ve demokrasiden yana adayların desteklenmesi gerekti ine inanmaktadır.

TÜM BEL-SEN Yayın Organı Ekidir Mart 2009 Özel Sayı

Sahibi: Vicdan BAYKARA - Sorumlu Yazı leri Müdürü: Güler ELVEREN

Yönetim Yeri : Korkutreis Mah. Ye ılırmak Cad. No: 12 Kat:2 Maltepe / ANKARA Tel: 0312 230 59 39 - 230 62 33 Faks: 312 230 48 29-39 GSM: 0533 721 92 89

web: www.tumbelsen.org.tr - mail: posta@tumbelsen.org.tr Basım Yeri: Mattek Matbaacılık Tel: (0312) 229 15 02 - 03 - 04

Basım Yeri: Mattek Matbaacılık Basım Yayın Tanıtım San Tic. Ltd. ti / G.M.K. Bulvarı 83 / 23 - 32 Maltepe / Ankara Tel: (0312) 229 15 02 - 03 - 04 Tarih: 01/03/2009

Sendikamız yerel seçimlerde;

Demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla eksiksiz bir biçimde ya ama geçirilmesi için üretimden tüketime kadar bütün toplumsal süreçlerin adil, etik ve demokratik ilkeyi savunan,
Karar alma ve denetleme mekanizmalarında gerçek katılımcılığı ve şeffaflığı gözeterek, yönetimleri halkın katılımına açan,
Yerelerde ya ayan halkı evrensel kültür ve gelişmelerle buluşturmaya yönelik sosyal ve kültürel katılım projeleri oluşturmayı hedefleyen,
Yaşlılar, engelliler, kadınlar, gençler, çocuklar ve diğer dezavantajlı grupların toplumsal ya ama katılımını artırmaya yönelik sosyal ve kültürel tesisler, bakım ve eğitim merkezleri oluşturmayı hedefleyen,
Özgürlükçü bir yaklaşımla yurttaşlar arasında ayrım yapmayan çok kültürlü, çok kimlikli ya amı birer zenginlik olarak gören ve birlikte ya amı esas alan,
Yerel yönetimleri birer şirket gibi değil, halka hizmet veren kurumlar olarak gören ve yerel hizmetlerin verilmesinde kar değil, toplumsal yararı esas alan,
Ulaşım, temiz su, alt yapı, ısınma, çöp vb. hizmetlerin halka doğrudan, ucuz ve sürekli ulaştırılmasını birincil görevi olarak gören,
Kentsel dönüşüm ve benzeri uygulamaları rant ve talan aracı olarak değil; sağlıklı ve yaşanabilir bir yaşam çevresi içerisinde konut edinmeye öncelik veren bir kent algısı üzerinden ele alan,
Yerel hizmetlerin sunumunda özelleştirme ve talanla tırmaya karşı çıkan,
Çalışanların demokratik, ekonomik, sosyal ve özlük haklarına öncelik vererek çalışanları mağdur etmeyen
Sendikal hak ve özgürlüklerin kullanımını engellemeyen,
Yerel yönetimlerde örgütlü sendikaların toplu sözleşme ve grev hakkını kullanmasına engel olmayan,

Adaylara oy verilmesini savunmaktadır.

TÜM BEL SEN

Tüm Belediye ve Yerel Yönetim Hizmetleri Emekçileri Sendikası